

The image shows a book cover with a dark, textured background. In the center is a rectangular area containing an abstract painting. The painting features dark, swirling colors like black, grey, and muted green, with some lighter, textured areas. Three lines of text are overlaid on the painting in a white, sans-serif font.

Je moet, ik kan niet, ik zal

Anthony Blokdiik

Maldoror

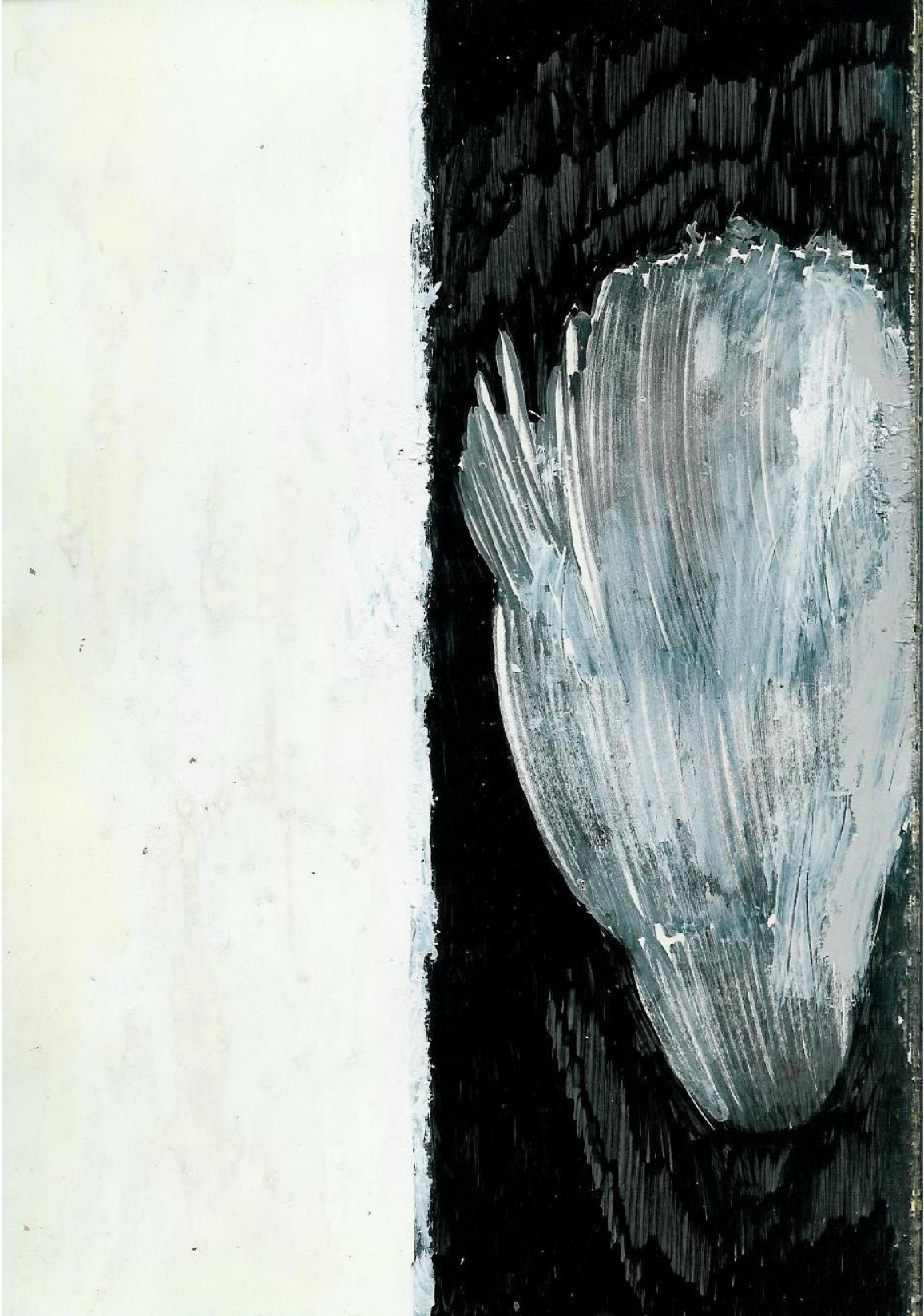
© Anthony Blokdyk 1992
niets...

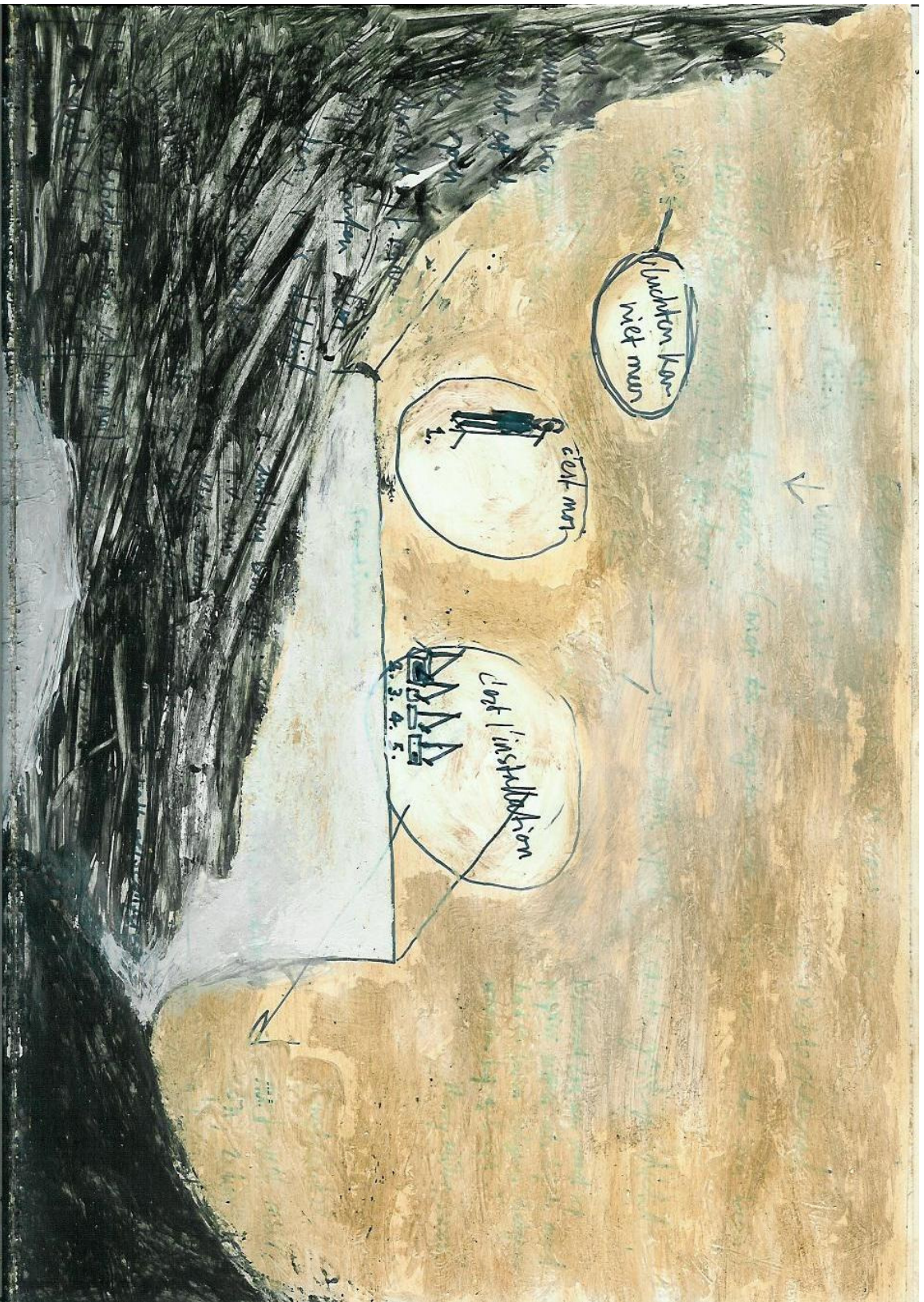
Opplage : 1 ex.

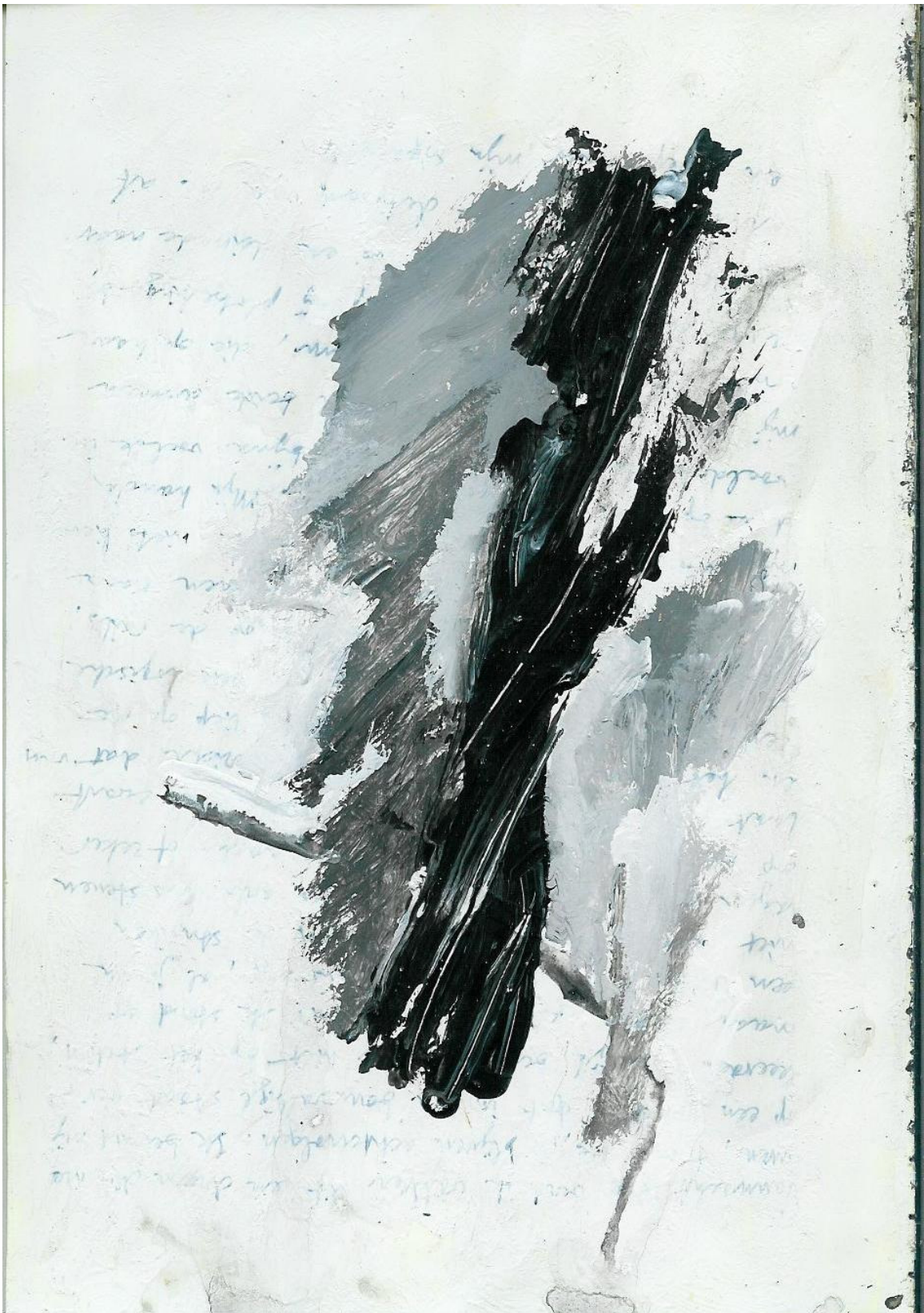
Je moet, ik kan niet, ik zal
(geen uitkomen meer aan)

- Anthony Blokdyk

Maldoror 1992 =

dit gaat
simpelweg door

TOT

?

"Ik heb een rechte bui. En in het de-
écart... en kates... en ve-
bij ne... wil ik weten. Kan ik niks
ieman... aan met... nee
Het be... leg de... leg de
kant... wrijf...
moet... beto...

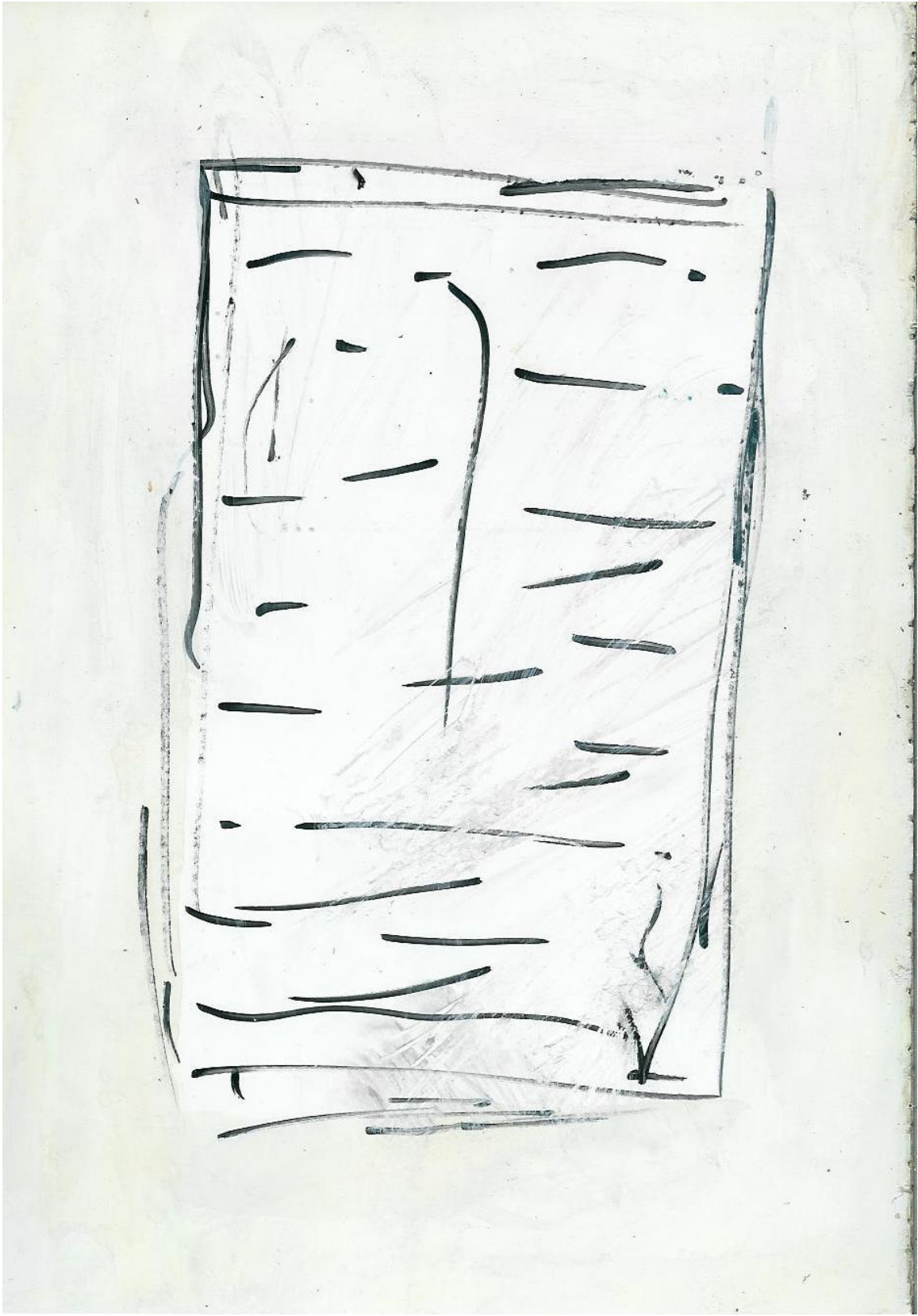
Nu weet... do...
toren... hie...
vorder... te...
Ik... et...
aan... kje...
ve... gele...
~~Ik heb een rechte bui. En in het de-~~ Ik heb een rechte bui. En in het de-
vande... den se...
... den... en ontwa-
na... de ro-... vrouwen
... En t...
... er een... gaan d...
... ring v...
besch... e van... eligen d...
... Want...
... dat, zo... land...
... het e... uit...
koud... te...
ke... het...

dit gaat
invaleren door

met als al
heeft andere,
invaleren ...

[illegible]

ni hier, evenals vijf jaar later in *Salò*, als metafoor voor de fascistische, nutteloze consumptiedwang. Naar aanleiding van *Salò* beriep Pasolini zich hierbij op de erotische concepten van Klossowski: 'De code van de herhaling, welke hem tot de conclusie laat komen dat de sodomitische handeling de meest typerende van allemaal is, omdat zij de meest onvruchtbare en de meest nutteloze is. Het is de meest ongegronde en daardoor de meest expressieve van de oneindig repeterende liefdeshandelingen, en tegelijkertijd de meest mechanische. Zelfs de beul en de folteraar hebben het slechter, omdat zij hun handelingen slechts één keer kunnen verrichten. Voor hen bestaat er een kwantitatief probleem, want in plaats van één iemand te doden, moeten zij er duizenden doden, om hun handelingen te kunnen herhalen. Of zij moeten leren te geloven, dat zij moorden, terwijl zij niet moorden.'

In sodomie, bestialiteit, sadisme, moord, kannibalisme en genocide, in deze verwrongen erotiek van de vraatzucht, openbaart zich niet alleen een fascistische consumptiemaatschappij, maar ook god, dat wil zeggen Pasolini's notie van god.

Spinoza moest Julian verklaren '(...) dat zijn erotiek met de zwijnen gelijk was aan de bevestiging van het bestaan van god.'

Volgens Pasolini zijn 'al die Nietzscheaanse supermannen door hun gebruik van lichamen als objecten, enkel een andere verschijningsvorm van gods aanwezigheid. Door hem te negeren accepteren ze zijn bestaan.' (II) Met deze supermannen doelt hij niet alleen op de drie meesters in *Salò*, maar legt hij zowel in *Porcile* als in *Salò*, ook een link met de nazi's. Hun werkelijke verlangen hebben zij gesublimeerd en zodoende expliciet onderkend. Zij keren zich tegen en misbruiken de bron van hun verleiding, het lichaam, omdat deze haar onschuld en verleidingskracht verloren heeft. Julian neukt de domme, smerige zwijnen, de willoze objecten van zijn erotiek; zij zullen zich uiteindelijk op hem storten en opvreten. 'Een wens tot martelaarschap' vraagt hij zich af, nadat een droom hem zijn einde voorspelt. Zijn moeder vergelijkt hem met

~~Weten we het wel?~~
~~Weten we het wel?~~

bekentenis

Zuster maakt ruimte

Weten we het wel?

Weten we het wel?

Weten we het wel?

} Beter

Beter
Zuster
Beter
Zuster

Beter Beter
Zuster Zuster

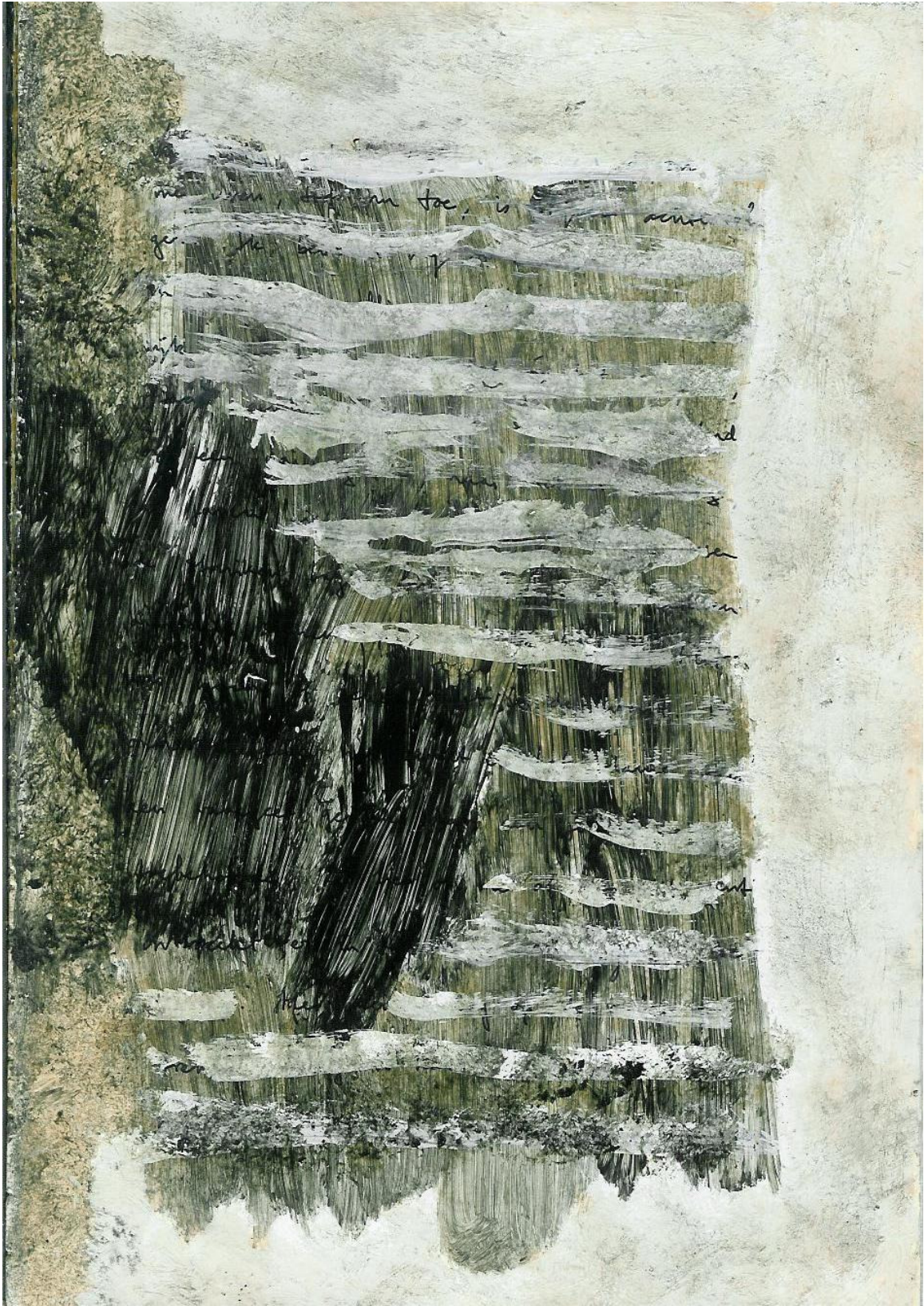
of

Beter Zuster
Beter Zuster

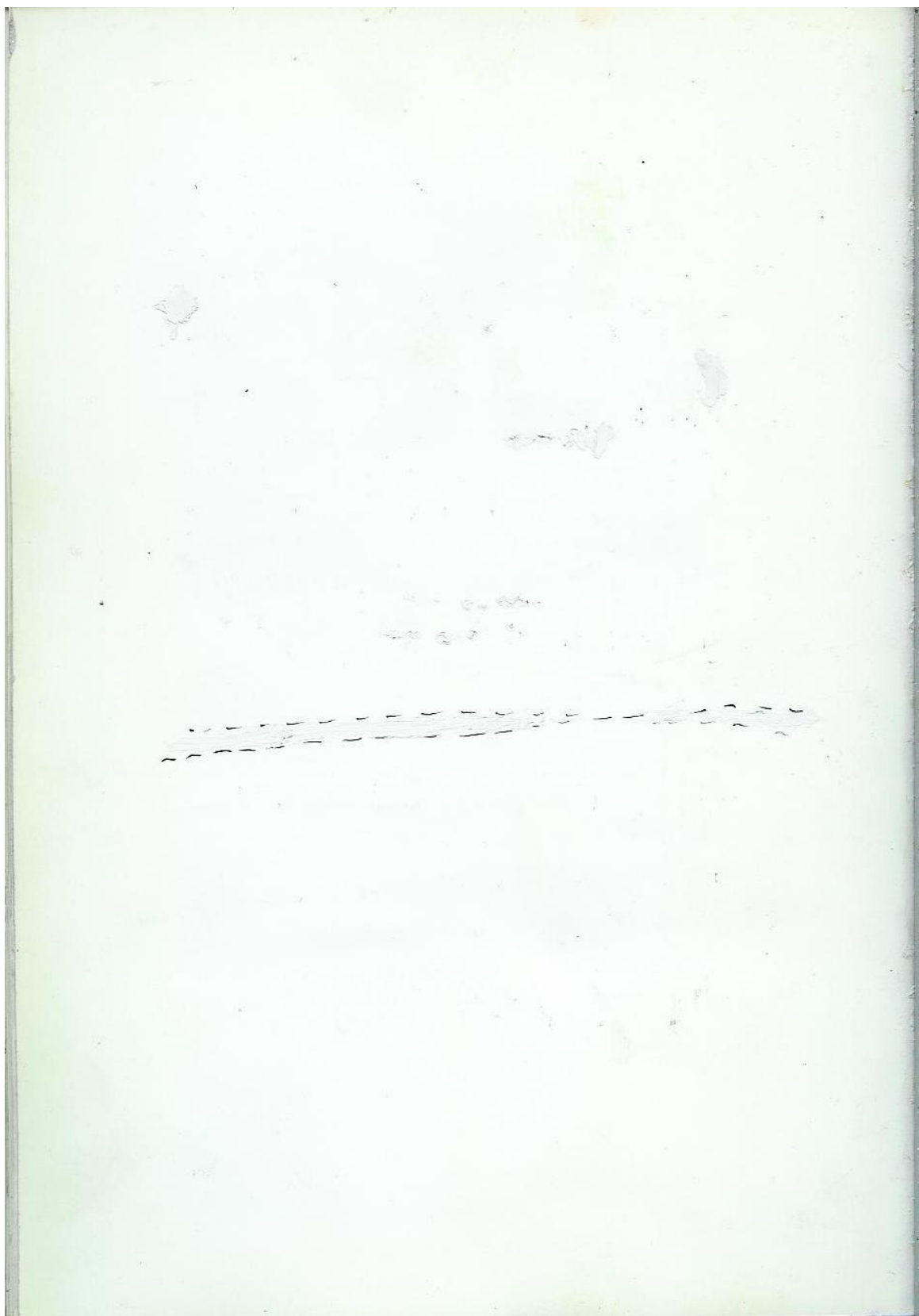
LINKS

RECHTS

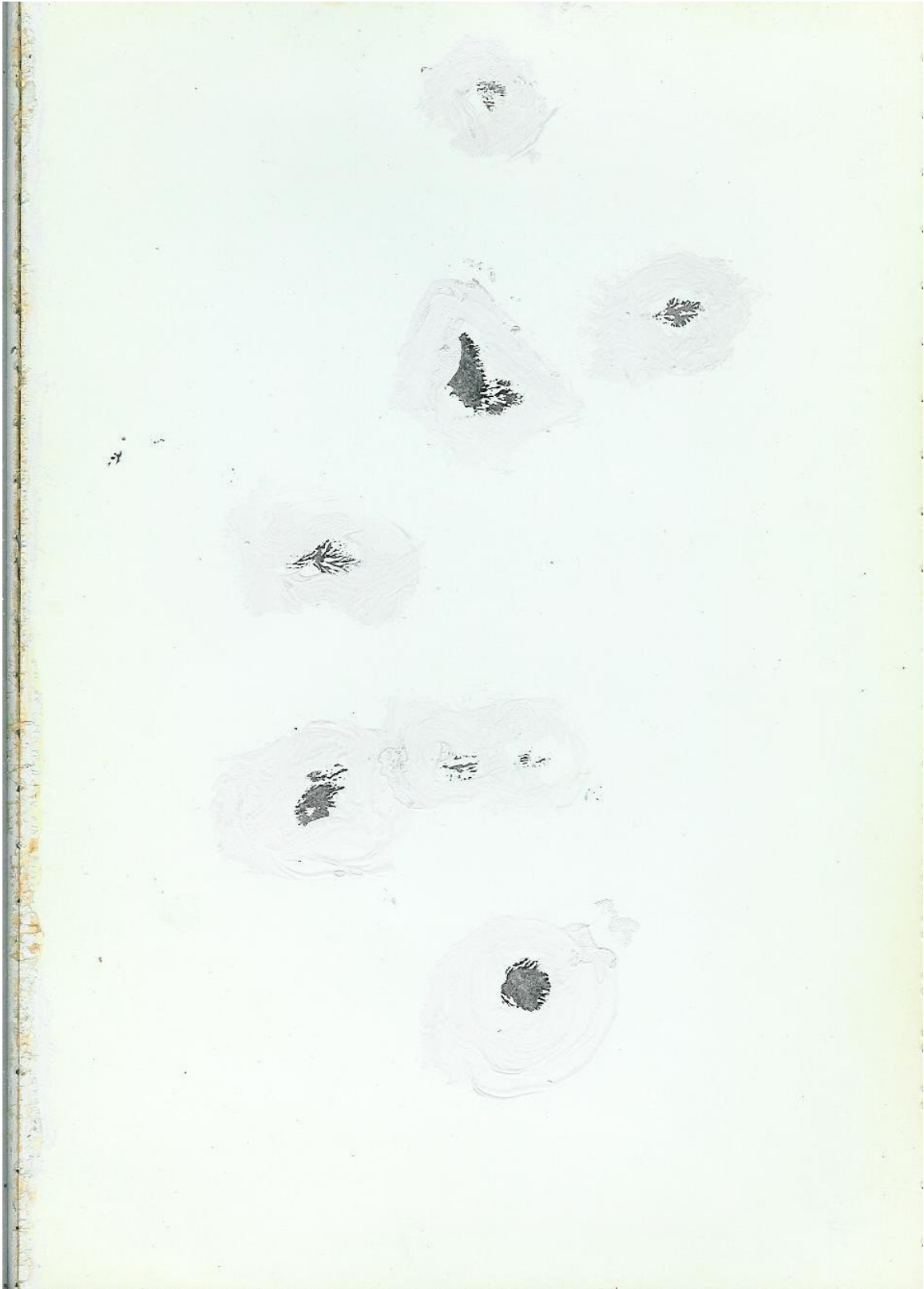

Station

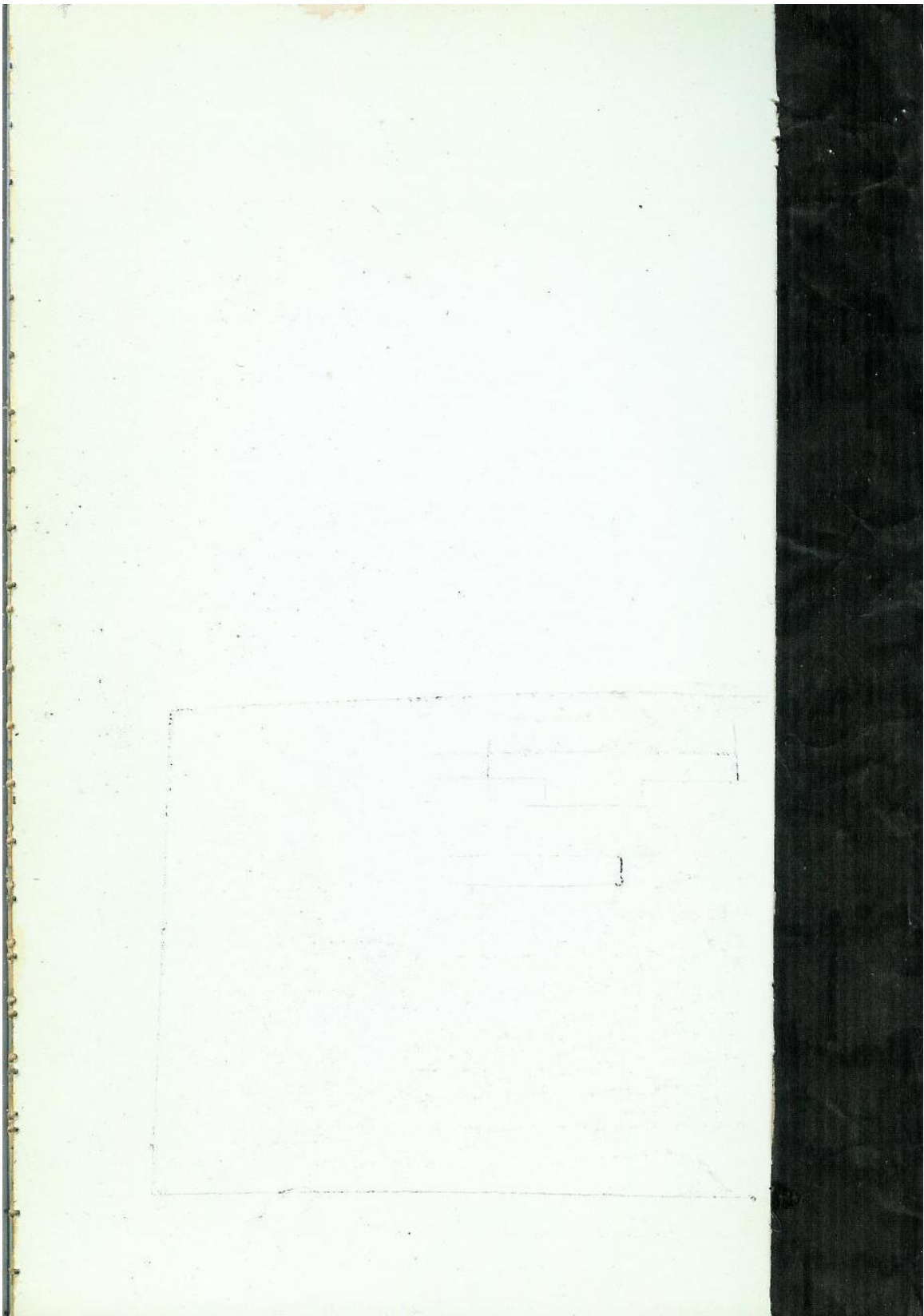

Stichting

Onder deze titel presenteert de Haagse filosoof, zanger, neerlandicus, publicist, uitgever en componist Cor Gout een programma rond Samuel Beckett. [redacted] houdt een gesproken voordracht, gevolgd door een voordracht in gebarentaal door leden van De Gebarenwinkel. Vervolgens in het programma klankpoëzie van de Spaanse stemkunstenares Cas de Mares, concerten van Flexatone en van Edwin van der Heijde, een expositie van Evert Rodewijk, de video's *Windstilte* van Hans Baron en *Here Lives My House* van Anнемie van Kerckhoven en een vertoning van de film *Waiting for Godot* van Derek Jarman.

Paard

— do 16 april, 21.00 tot 22.30 u.
f 10,— (uitsluitend met Beckett Pas f 7,50).

Anthony Blok
De roet, ik kan niet, ik zal (Foto: Meke Bijl)